

Opravična št.:

Up-1202/05

ECLI:

ECLI:SI:USRS:2006:Up.1202.05

Akt:

Ustavna pritožba zoper sodbo Vrhovnega sodišča št. I Up 1009/2005 z dne 22. 9. 2005 v zvezi s sodbo Upravnega sodišča št. U 508/2004 z dne 2. 6. 2005, z odločbo Ministrstva za okolje, prostor in energijo št. 462-01-11/2004 z dne 28. 1. 2004 in s sklepom Upravne enote Domžale št. 35101-12/2003-23083 z dne 22. 10. 2003

Izrek:

Ustavna pritožba zoper sodbo Vrhovnega sodišča št. I Up 1009/2005 z dne 22. 9. 2005 v zvezi s sodbo Upravnega sodišča št. U 508/2004 z dne 2. 6. 2005, z odločbo Ministrstva za okolje, prostor in energijo št. 462-01-11/2004 z dne 28. 1. 2004 in s sklepom Upravne enote Domžale št. 35101-12/2003-23083 z dne 22. 10. 2003 se ne sprejme, v delu, ki se nanaša na pravico do sojenja brez nepotrebne odlašanja, pa se zavrže.

Evidenčni stavek:

V postopku z ustavno pritožbo Ustavno sodišče ne preizkuša, ali je bilo v postopkih, kjer so bile izdane izpodbijane odločbe, dejansko stanje pravilno ugotovljeno in materialno pravo pravilno uporabljeno. Pravica do sojenja brez nepotrebne odlašanja (prvi odstavek 23. člena Ustave) se lahko krši le v sodnih postopkih. Stranke, ki so v upravnem postopku nezadovoljne zaradi neupravičenega predolgega odločanja, lahko uporabijo institut molka upravnega organa. V končanih sodnih postopkih imajo prizadeti zaradi dolgotrajnosti postopka v primeru morebitne kršitve pravice do sojenja brez nepotrebne odlašanja, le možnost, da na podlagi 26. člena Ustave zahtevajo odškodnino. Pritožnica, ki v ustavni pritožbi ne izkaže, da je to možnost izkoristila, v tem delu ne izkazuje procesne predpostavke izkoriščenosti pravnih sredstev pred vložitvijo ustavne pritožbe. V primeru, ko pritožnica izkoristi možnost preizkusa upravnih odločb pred sodišči in tudi vsa pravna sredstva v okviru sodnega postopka, ni mogoče zatrjevati, da ji je bilo sodno varstvo onemogočeno, zgolj s trditvijo, da je bil celoten postopek dolgotrajen.

Geslo:

1.5.51.2.2 - Ustavno sodstvo - Odločbe - Vrste odločitev Ustavnega sodišča - V postopku odločanja o ustavni pritožbi - Nesprejem, ker očitno ni kršitve ustavnih pravic.

5.3.13.13 - Temeljne pravice - Državljske in politične pravice - Procesna jamstva, pravica do obrambe in poštenega sojenja (19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31) - Neodvisnost (23).

5.3.13.14 - Temeljne pravice - Državljske in politične pravice - Procesna jamstva, pravica do obrambe in poštenega sojenja (19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31) - Nepriistranskost (23).

5.3.16 - Temeljne pravice - Državljske in politične pravice - Pravica do odškodnine za škodo, povzročeno s strani države (26).

1.4.52.4 - Ustavno sodstvo - Postopek - Procesne predpostavke v postopku ustavne pritožbe - Izčrpanje pravnih sredstev.

1.5.51.2.1 - Ustavno sodstvo - Odločbe - Vrste odločitev Ustavnega sodišča - V postopku odločanja o ustavni pritožbi - Zavrženje.

Pravna podlaga:

Člen 23, 26, Ustava [URS]

Člen 55.2.1, 55.1.2, Zakon o Ustavnem sodišču [ZUstS]

Opomba:**Dokument v PDF obliki:**

 [Up-1202-05.pdf](#)

Polno besedilo:

Up-1202/05-4

22. 9. 2006

SKLEP

Ustavno sodišče je v postopku za preizkus ustavne pritožbe A. A. iz Ž., ki jo zastopa B. B., odvetnik v Z., na seji senata dne 4. septembra 2006 in v postopku po četrtem odstavku 55. člena Zakona o Ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 15/94)

sklenilo:

Ustavna pritožba zoper sodbo Vrhovnega sodišča št. I Up 1009/2005 z dne 22. 9. 2005 v zvezi s sodbo Upravnega sodišča št. U 508/2004 z dne 2. 6. 2005, z odločbo Ministrstva za okolje, prostor in energijo št. 462-01-11/2004 z dne 28. 1. 2004 in s sklepom Upravne enote Domžale št. 35101-12/2003-23083 z dne 22. 10. 2003 se ne sprejme, v delu, ki se nanaša na pravico do sojenja brez nepotrebne odlašanja, pa se zavrže.

Obrazložitev

A.

1. Upravni organ prve stopnje pritožnici z izpodbijanim sklepom ni dovolil razširitve denacionalizacijskega postopka še na dve parceli, ki sta bili nacionalizirani njeni stari mami. Pri tem je navedel, da se denacionalizacijski zahtevek, katerega razširitev je pritožnica predlagala dne 7. 7. 2003, ne nanaša na istega upravičenca, vložen pa je bil tudi po poteku prekluzivnega roka iz 64. člena Zakona o denacionalizaciji (Uradni list RS, št. 27/91 in nasl. – v nadaljevanju ZDen). Ministrstvo za okolje, prostor in energijo (v nadaljevanju MOPE) je pritožbo zoper tako odločitev zavrnilo. Pritožnica je bila neuspešna tudi v upravnem sporu. Obe sodišči in MOPE so se strinjali, da razširitve, kot jo je predlagala pritožnica, ni mogoče dovoliti, to svoje stališče pa so utemeljevali z (v bistvu) enakimi razlogi, kot jih je navedel upravni organ prve stopnje.

2. Pritožnica navaja, da je stališče Vrhovnega sodišča, da je bila zahteva za denacionalizacijo dveh parcel vložena prepozno, prestrogo. Zatrjuje, da je bila osnovna (prva) zahteva za denacionalizacijo vložena pravočasno, pri čemer naj bi ta zajemala tudi ti dve parceli, ki sta bili identificirani kot pokopališče. Pritožnica tudi meni, da bi v primeru nepopolnega denacionalizacijskega zahtevka upravni organ moral vlagatelja pozvati na dopolnitev vloge najkasneje v okviru enega leta po vložitvi zahteve za denacionalizacijo. Zatrjuje, da ji je bila z odločitvijo sodišč in upravnih organov kršena pravica do sojenja v razumnem roku (prvi odstavek 23. člena Ustave) ter zaradi tega onemogočeno sodno varstvo iz četrtega odstavka 15. člena in iz 120. člena Ustave. Meni tudi, da posamični akti, izdani v tej (upravni) zadevi, ne temeljijo na zakonu oziroma zakonitem predpisu (četrty odstavek 153.

člena Ustave).

B.

3. Pritožnično nestrinjanje z ugotovitvijo Vrhovnega sodišča, da je vrnitev dveh parcel zahtevala šele leta 2003 ter da taka zahteva ni bila postavljena v času do 7. 12. 1993, ko so se sicer po ZDen lahko vlagali zahtevki, po vsebini pomeni le ugovor nepravilno ugotovljenega dejanskega stanja. S tem pa glede na prvi odstavek 50. člena Zakona o Ustavnem sodišču (v nadaljevanju ZUstS) ustavne pritožbe ne more utemeljiti. Ustavne pritožbe tudi ni mogoče utemeljiti (zgolj) s trditvijo, da je sodišče nepravilno uporabilo materialno pravo. Tak očitek smiselno izhaja iz pritožničinega sklicevanja na 153. člen Ustave.

4. Kolikor se pritožnica v pritožbi pri zatrjevanju dolgotrajnosti postopka v okviru upravnih organov sklicuje na prvi odstavek 23. člena Ustave, je treba povedati, da lahko do kršitve te pravice pride le v sodnih postopkih. V upravnem postopku lahko stranke, ki so prizadete zaradi predolgega odločanja o upravni stvari, uporabijo institut molka upravnega organa in s pritožbo dosežejo odločitev o upravni stvari.[1] Pritožnica ni izkazala, da bi to možnost izkoristila. Zato je bilo treba ta očitek v tem delu zavrniti kot neutemeljen. V delu, kjer se ta očitek nanaša na postopke pred sodiščema, je pritožnici treba pojasniti, da imajo posamezniki po ustaljeni ustavnosodni praksi v primeru morebitne kršitve te pravice v že končanih postopkih na voljo le možnost zahtevati odškodnino po 26. členu Ustave. Pritožnica ni izkazala, da bi to sodno pot že izkoristila. Glede na to ni podana predpostavka iz prvega odstavka 51. člena ZUstS, po kateri se ustavna pritožba lahko vloži šele, ko so izčrpana vsa pravna sredstva. Zato je bilo treba ustavno pritožbo v tem delu zavreči.

5. Pritožnica sicer zatrjuje, da ji je bilo zaradi dolgotrajnega postopka onemogočeno sodno varstvo in se pri tem sklicuje na četrty odstavek 15. člena Ustave in tretji odstavek 120. člena Ustave. Ti dve ustavni določbi, skupaj s 23. členom Ustave, zagotavljata posameznikom sodno varstvo zoper odločitve upravnih organov. Pritožnica je sodno varstvo izkoristila. Zgolj dejstvo, da v postopku pred sodišči ni bila uspešna, pa ne zadostuje za utemeljitev očitka o onemogočanju pravice do sodnega varstva.

6. Ker očitno ne gre za kršitve človekovih pravic ali temeljnih svoboščin, kot jih zatrjuje pritožnica, Ustavno sodišče ustavne pritožbe ni sprejelo v obravnavo, v delu, ki se nanaša na očitek o kršitvi pravice do sojenja brez odlašanja, pa je ustavno pritožbo zavrglo.

C.

7. Senat Ustavnega sodišča je sprejel ta sklep na podlagi druge alineje prvega odstavka 55. člena in prve alineje drugega odstavka 55. člena ZUstS ter tretje alineje tretjega odstavka 46. člena Poslovnika Ustavnega sodišča (Uradni list RS, št. 93/03 in 98/03 – popr.) v sestavi: predsednica senata Milojka Modrijan ter člana dr. Janez Čebulj in Lojze Janko. Sklep je sprejel soglasno. Ker senat ustavne pritožbe ni sprejel, je bila zadeva v skladu z določbo četrtega odstavka 55. člena ZUstS predložena drugim sodnicam in sodnikom Ustavnega sodišča. Ker se za sprejem niso izrekli trije od njih, ustavna pritožba ni bila sprejeta v obravnavo.

Predsednica senata
Milojka Modrijan

Opomba:

[1]To omogoča četrty odstavek 222. členu Zakona o splošnem upravnem postopku (Uradni list RS, št. 80/99 in nasl. – ZUP).

Vrsta zadeve:

ustavna pritožba

Vrsta akta:

posamični akt

Vlagatelj:

Datum vloge:

12. 12. 2005

Datum odločitve:

22. 9. 2006

Vrsta odločitve:

sklep

Vrsta rešitve:

nesprejem ustavne pritožbe
zavrženje

Objava:

Dokument:

US26416